17 Eylül 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-10/Sayı-154/Fiyatı 300 Kuruş MISTERCAKI _ MELIH41

KULÜP ALBÜMLERİNİ İLAVE OLARAK VERİYORUZ...

Abonelerden fotoğraf istiyoruz...

Şimdi sizden çok önemli bir ricamız var sayın abonelerimiz

ÇOK ACELE OLARAK BİZE BİRİ 6 x 9 , BİRİ VESİKALIK OLMAK ÜZERE 2 FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİNİZ. VESİKALIK FOTOĞRAFINIZI ÜYE KARTINIZA YAPIŞTIRACAĞIZ.

Resimlerinizin arkasına isim ve adresinizi yazmayı lütfen unutmayın.

sevgiler ve teşekkürler...

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●

Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65 / 67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86. 50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3. 000 TL.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Nerde o kocaman yelkenliler?

İnsanoğlu oldum olası hep yeni bir şeyler keşfetmek, yeni bir şeyler bulmak, yeni ufuklara varmak peşindedir. Bu, yüzyıllardan beri böyle sürüp gidiyor. Nitekim insanoğlunun denizleri aşma çabası da çok eskilere dayanıyor. Denizleri keşvederek, yeryüzünü daha iyi daha bütün tanıyacağına inanıyormuş insanlar bir zamanlar. Bu nedenle de tüm çabalarını denizin üzerinde yüzecek araçları geliştirmeye harcamışlar. Deniz üzerinde yüzen ilk kayığın İsadan Önce 4 bin yılına ait olduğu artık bugün kesinlikle biliniyor. Kayıklara hız vermek amacıyla bunlara yelken bezlerinin eklenmesi ise çok daha sonraya rastlıyor. Yelkenlilerin gelişmesini etkileyen başlıca iki unsur savaş ve ticaret olmuş. Tarih boyunca gerek ticareti geliştirip zenginleşmek için gerek komşularından daha güçlü olup egemenlik kurmak için çeşitli ülkeler, imparatorluklar, deniz araçlarını yenilemeye ve çoğaltmaya koyulmuşlar. Öyle ki, en güçlü en büyük deniz filoları na sahip ülke, ya da imparatorluk, dünyanın en güçlü en büyük egemenliği haline gelmiş.

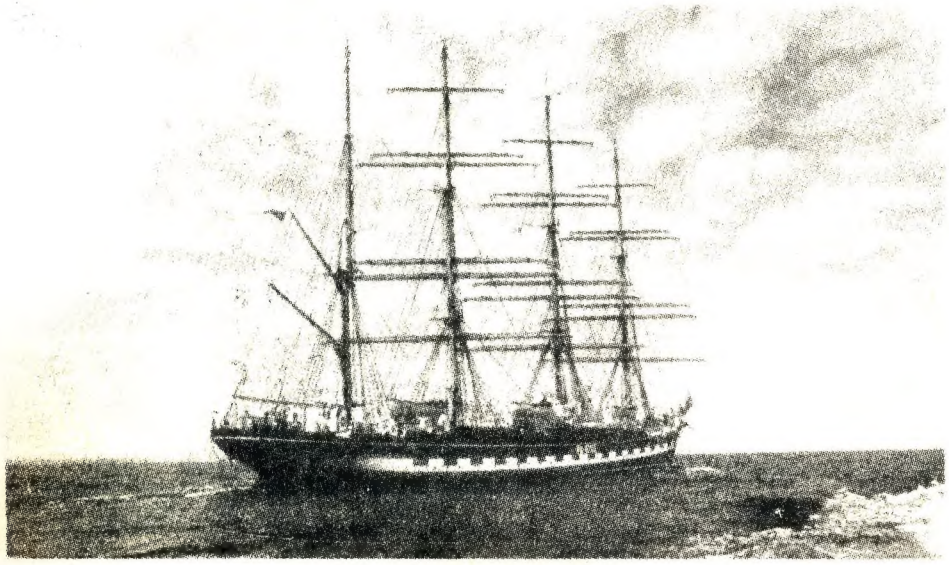

19. yüzyılda insanlık yeni bir keşifle karşılaşmış: "Kömür yiyen"buharlı gemiler. Bu gemilerin kısa zamanda yaptığı aşamalar, yelkenlinin binlerce yılda yaptığı aşamaları geride bırakmış. Ama bugün bile yüzyıllar öncesinden kalma o koskoca yelkenlilere bakmak bile insana sonsuz bir zevk veriyor. Günümüzde bu eski yelkenlilerin büyük bir kısmı müze olarak kullanılıyor. Bu yelkenliler arasında en ünlüleri Almanya'da Ferdinand Laietz adlı bir armatörün yaptırdığı tekneler. Bu armatörün beş yelkenlisinin de isimleri P harfiyle başladığından bunlara "P Filosu"adı verilmiş. "Potosi",ve"Preussen"in tam 5500 metre karelik yelkeni varmış. Teknelerin uzunluğu ise 124 metre."Pamir", " Passat" ve "Padua" ise biraz daha küçük. Bunların tümü ikinci dünya savaşında kullanılmış. 1957 yılında " Pamir" 80 kişilik mürettebatıyla Atlantiğin ortasında bir fırtınaya yakalanıp batmış. "Padua"yı Almanlar, savaş sonunda Ruslara vermişler "Passat" ise bugün hâlâ müze olarak kullanılıyor.

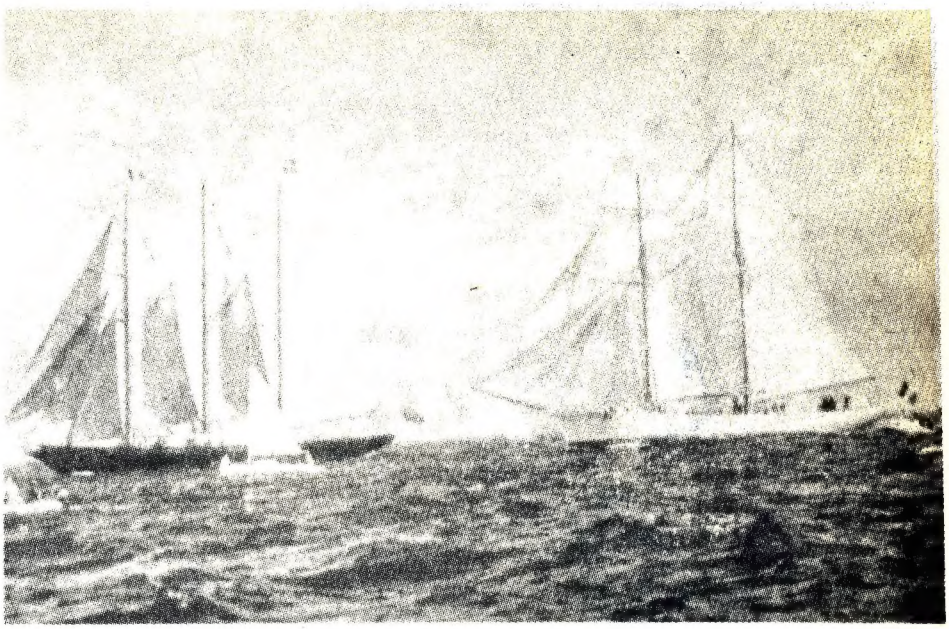

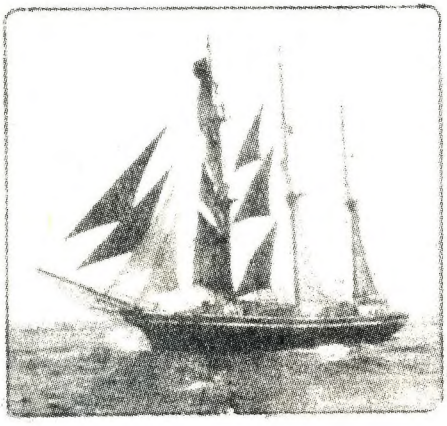

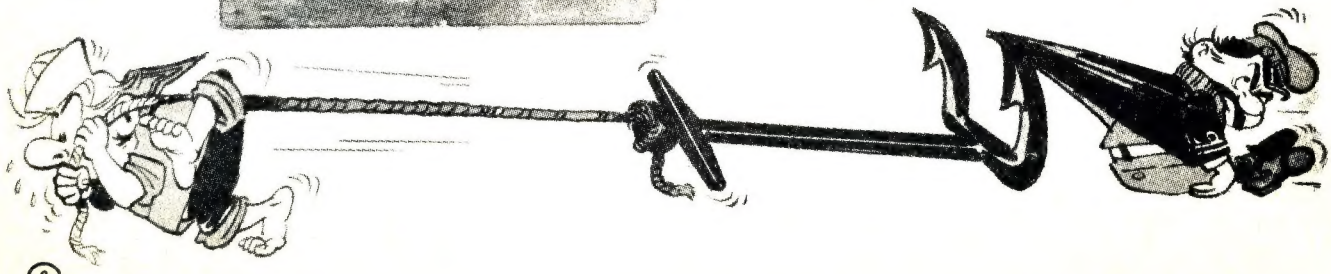

Goscinny Morris

RED KİT VE DALTONLAR

Red Kit... "Gölgesinden daha hızlı ateş eden adam!" ve amansız düşmanları Dalton Kardeşler...İşte yine onlarla buluştuk.

Bu kovboy ve bu yaban adamları "Daltonlar"ın babaları (yazar ve çizer olarak onların yaratıcıları) R. Goscinny ile B. Morris...

Bu yaratıcılar bu kez işi biraz bilimsel yönde tutmuşlar. Resimli romanı ruhsal inceleme denemesi gibi yapmışlar. Neyse ne yaparlarsa yapsınlar, bu R. Goscinny ile B. Morris'in işi ve biz dergi yöneticileri olarak, siz de Milliyet Çocuk Dergisi okurları olarak bu bay yaratıcıların işlerine karışamayız. Oysa... Red Kit, Daltonların her işlerine karışır yada Daltonlar, Red Kit'in her işine burunlarını sokarlar. Bu kez ne kadar karışacaklar, karıştıracaklar yada karmakarışık olacaklar şimdiden bilmiyoruz. Dileğimiz, yazar ve çizerin işleri fazla karıştırmadan macerayı sürdürmesi olsun ve işte bu haftadan itibaren DALTONLARIN TEDAVİSİ!..

NEW-YORK BİLİM ENSTİTÜSÜNDEYİZ..

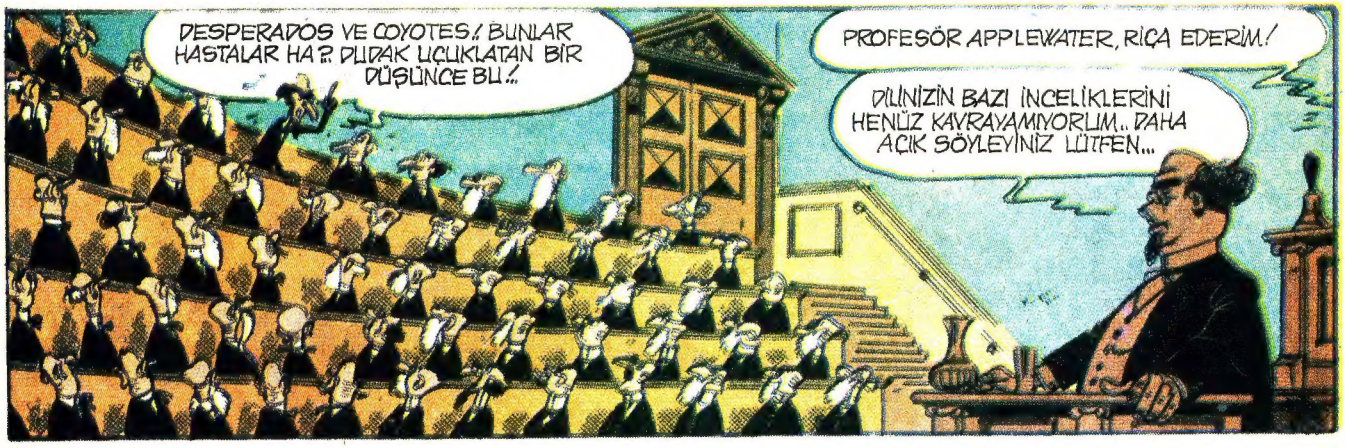

SOMERSET APPLEWATER HAKLI!..
ŞARLATAN!.. ŞARLATAN!..
SAKİN OLUN!..
HAYIR!.. AYNI FİKİRDE DEĞİLİM..
BİR DELİ BU!.. ÜSTELİK BİR YABANCI DA!..
BU DOĞRU, KOWALSKİ!..

DILINNG! DILINNG! DILINNG!
SAKİN OLUN!..

BU ÇINGIRAKLA OYNAMAYI SEVİYORSUNUZ, DEĞİL Mİ BAŞKAN?

BEN KÜÇÜKKEN ANNEM BANA BÖYLE BİR OYUNCAK VERMİŞTİ Kİ...

HUM!. HARUMPF!. DEVAM EDİNİZ PROFESÖR!..
TEŞEKKÜR EDERİM...

BİRLEŞİK DEVLETLERE, KURUMLARIMI DENEMEYE KOYMAK İÇİN GELDİM.. EN İYİ HAYDUTLARIN BURADA... ÖZELLİKLE GÜZEL ÜLKENİZİN BATIDA BULUNDUĞUNU BİLİYORUM..

ORAYA GİTMEK İSTİYORUM. EN ÜNLÜ HAYDUTLARI TEDAVİ ETMEYİ BAŞARIRSAM, O ZAMAN SİZ, O ZAMAN DÜNYA BENİ CİDDİYE ALMAK ZORUNDA KALACAKTIR...

KABUL... UZAK BATI'YA GİDECEKSİNİZ, SİZİ ORADA HAYDUTLARI EN İYİ TANIYAN ADAM KARŞILAYACAK...

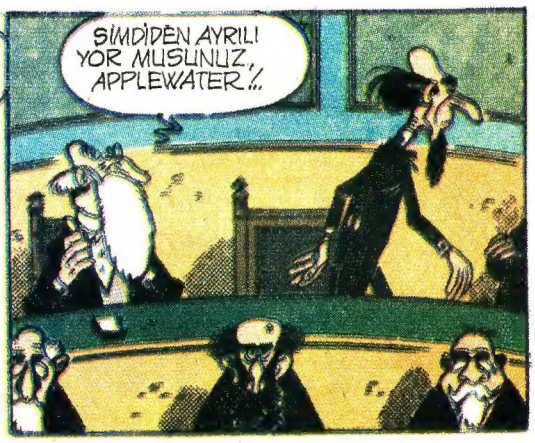
ŞİMDİDEN AYRILIYOR MUSUNUZ, APPLEWATER?..

BABAM AKŞAM YEMEĞİNE GEÇ KALMAMDAN HOŞLANMAZ...

DEVAMI VAR

KAYGISIZLAR

①

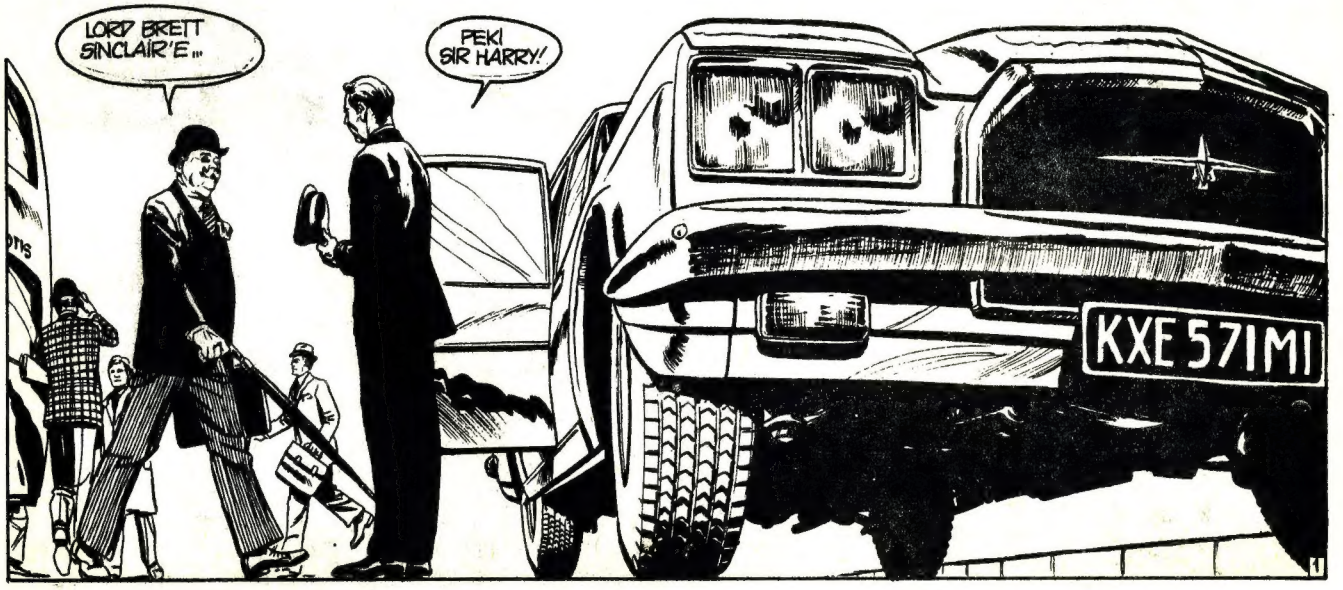

Siyanürlü sigaralar

FUTBOL DÜNYASI

Anlatan: HALİT KIVANÇ

Çalınıp da bir köpek tarafından bulunan Dünya Kupası, maçlar sonunda Ingiltere 'nin olacaktı. İşte İngiliz kaptanı Bobby Moore, kupayı kraliçenin elinden alırken...

Çalınan altın kupayı bir köpek bulmuştu!..

İşte futbol tarihinde ilginç öyküsü olan Dünya Kupası .

1930 yılında düzenlenen ilk şampiyona sonunda Uruguay millî takımı ilk Dünya Kupası'nı kazanmıştı. 1934 ve 1938 kupalarını İtalya aldı. Araya Dünya Savaşı girince, Dünya Kupası organize edilemedi ve tekrar düzenlendiği 1950'de kupa bir kez daha Uruguay'ın oldu. 1954'de Batı Almanya, 1958 ve 1962'de ise iki kez Brezilya kazandı Dünya Kupası'nı...

Futbolun yaratıcısı olduklarını her vesile ile öne süren İngilizler ise, bütün çabalarına rağmen bir kez bile şampiyon olamamış, kupayı alamamışlardı. İşte bu çekişme içinde 1966 yılına gelindi. 1966, İngilizler için büyük bir tarihti. Kupayı kendi ülkelerinde düzenliyorlardı. Yani kendi topraklarındaki finallerde hem en iyi evsahibi olduklarını, hem de futbol adlı bu sporu en iyi oynayanların kendilerinden başkası olmadığını dünyaya ispatlamak amacındaydılar.

Hazırlıklar tamamlanmış,

şampiyonanın başlama günü yaklaşmıştı. İddialar çeşitli yönlerde gelişiyordu. Kimi, 1958 ve 1962 kupalarını peşpeşe kazanan Pele ve arkadaşlarının, yani Brezilya'nın üçüncü kez şampiyon olacağına inanıyordu. Kimine göre, 1954'ün şampiyonu Batı Almanya şimdi daha da kuvvetliydi ve kupayı mutlaka alacaktı. Nihayet büyük bir tahminci grubu da, evsahibi İngiltere'nin bu kez şampiyonluğu kaçırmıyacağı görüşünde birleşiyordu. Kısaca herkesin gözü, Dünya Kupası'ndaydı.

Som altından Dünya Kupası Londra'da bir vitrine kondu. Özel polislerin koruyuculuğu altında, halk akın akın geliyor, vitrindeki kupayı seyrediyordu. Ama bir sabah... Evet, bulutlu bir Londra sabahında... Ayni vitrinin önüne gelenler, Dünya Kupası'nın yerinde yeller estiğini gördüler. İnanılmaz şeydi bu! Sadece futbol dünyası, hatta spor âlemi değil, sporla ilgisiz çevreler bile şaşkınlık içindeydi. Nasıl olur da, ünlü İngiliz örgütü Scotland Yard'ın koruduğu bir kupa, Londra'nın göbeğindeki vitrinden çalınırdı? Hem de en ufak bir iz bile bırakmadan... Daha çok şaşılan taraf da buydu ya. Hiç bir iz yoktu!

Bu sırada FİFA (Uluslararası Futbol Federasyonu) yöneticileri alelacele yeni bir Dünya Kupası yaptırmak için işe koyuldular. Daha fazla beklemezlerdi. Maçlar neredeyse başlayacaktı. Büyük bir fiyaskoyu burada kapatmak, yeni ve daha büyük bir skandalın önüne geçmek gerekti.

İşte bu sırada kendi halinde bir adamcağız, elinde gazete kâğıdından bir paketle polis merkezine girdi. Paketi uzattı. Açan polisler sevinçten küçük dillerini yutacaklardı. Çünkü paketin içinde, çalınan Dünya Kupası vardı. Tabii derhal adamcağızı soru yağmuruna tuttular:

-Kimsin?
-Nerede buldun?
-Nasıl buldun?
-Nereden getirdin?
-Kim almış?
-Nereye bırakmış?

Daha sonra herhangi bir İngiliz vatandaşı olduğunu açıklayan adamcağız, bu heyecanlı sorulara, gayet sâkin ve tek bir cevap verdi:

- Ben bulmadım, köpeğim buldu.

Dünya Kupası Londra'daki bir vitrinde duruyor. Meraklılar akın akın onu seyrediyordu.

Köpeğin bulduğu kupayı eline alan polis sevinç içinde foto muhabirlerine, televizyon kameralarına poz verdi.

Scotland Yard'ın en usta detektiflerini bütün izleri inceliyor, ama hiçbir bilgiye ulaşamıyorlardı.

Yanında, yerde sessiz sedasız oturan köpeğini gösterdi. Polislerin hayreti daha da büyüktü şimdi. Adamcağız anlattı:

-Köpeğimi parkta dolaştırıyordum. Bir ara yanımdan uzaklaşır gibi oldu. Baktım: Bir ağacın altında bir gazete kâğıdından paketle oynuyor. Yanına sokuldum. Paketin içinde sarkan madde ilgimi çekti. Eğilip aldım. Dünya Kupası'nı gördüm. Ve alıp size getirdim.

Bu Dünya Kupası'nın çalınma olayı, tarih boyunca sır olarak kalacak, köpeğin sahibi İngiliz vatandaşının anlattığından bir kelime fazlası öğrenilemeyecekti.

Köpeğin sahibine yüklü bir para armağanı verilirken... Biliyorum sorunuzu... Köpeğe ne ikramiye verildi? "Pickles" adlı şirin köpek bu işten bol yağlı bir kemik kazandı.

Dünya Kupasını bulan Pickles, sahibiyle birlikte armağanını alıyor.

UŞŞ!..
BU DAĞLARDA KAYBOLDUM!.. KAÇ GÜNDÜR DOLAŞIYORUM!..
SANSIM VARSA BU KIR EVİNİN SAHİBİ BİR LOKMA YİYECEĞİNİ BENİMLE PAYLAŞIR VE BENİ GECELEYİN BARINDIRIR!..

ELBETTE BU SİRİN DAVRANIŞIMLA, BİR PANTERİ İÇERİ ALMAYI REDDETMEZ!..
TOK! TOK!

HIMM!.. EVDE KİMSE YOK GİBİ!.. KAPI DA YARI AÇIK!..
KIRRÇ!

SINIFF! SINIFF!
İÇERİ BİR GÖZ ATIP, BU NEFİS KOKUNUN NERDEN GELDİĞİNE BAKMALI!..

AHH!..
EN SEVDİĞİM YEMEK!..
SİNCAP BACAKLARI YAHNİSİ! YEŞİL HARDAL YAPRAKLARIYLA TIKIR, TIKIR KAYNIYOR!..

NASILSA KİMSE YOK!.. GÖREVİM YEMEĞİN PİŞİP PİŞMEDİĞİNİ KONTROL ETMEKTİR!

IMMH!.. HİÇ FENA DEĞİL!..
HEYY!.. KULÜBEMDE NE YAPIYORSUN?

BAS GİT BURDAN PEMBE ZİBİDİ!.. KARNINI KURŞUN DOLDURURUM YOKSA!
BEN ZİBİDİ DEĞİLİM BAYIM, PEMBE PANTERİM!..

BİR PEMBE PANTER!.. HIMM!.. AZ BULUNUR BİR ÖRNEK OLMALI... ATEŞ ETMEDEN ÖNCE BİR BAKAYIM...
HAYV
ANSIKI

PEEH!.. SADECE ADİ PANTERLERDEN SÖZ EDİYOR!.. PEMBE OLANLARDAN TEK KELİME YOK!..
HAYVAN ANSİKLOPEDİSİ

BU DURUMA HEMEN BİR ÇARE BULMALIYIM.. ÇOK GEÇ OLMADAN!..
TOK! TOK!

KİMDİR O?..
OOOH!.. NE RASTLANTI!.. ANSİKLOPEDİ ŞİRKETİ TAM DA ŞİMDİ BİR EK GÖNDERMİŞ!..

NE KONUDA?.. TÜM PEMBE PANTERLER KONUSUNDA HEM DE!..
EK:
PANTERLER:
Pembe olanlar çok az bulunurlar ve canlı, iyi beslenmiş ve çok bakımlı iseler değerleri "10 BİN DOLAR"ın üstündedir...

DEVAMI VAR

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir.

Sonra, kuşlar bölümüne geç - tiler. Atıl, kartalı görünce hemen tanıdı. Köylerine yakın bir tarihi kalıntı vardı. Oradaki taşyazıt - ların başına boy boy kartal oyul - muştu. Yazın, arkadaşlarıyle birlikte giderlerdi kalıntılara. Çok eskilerden kalma göçük kapına- ğın duvarları arasında "savaşçı- lık" oyununun tadına doyum ol - mazdı. Bir an o eski günler gel - di geçti gözünün önünden . Onun kartala aşırı ilgi göstermesi, Bayan Frida'nın gözünden kaçmadı. Atıl'a kartalın Almanca adını söyledi. Atıl, birkaç kez yineleyerek belleğine yerleştirdi bu adı "Köye döndüğümde, birgün kalıntıla - ra gidersek, arkadaşlara kartalın Almanca adını öğretirim." diye geçirdi.

Papağan da şaşırttı Atıl'ı. Kuşun söylediği sözcükler Al - manca olduğu için pek bir şey anlamadı. Ama, insan gibi konuş- tuğuna aklı yattı. Kuğular , cen - net kuşları, telli turnalar, tavus kuşları, pelikanlar, deve kuşla- rı... ötücü kuşlar, çok güzel ve göz alıcıydı.

Öğle sırasında, gölge bir ye - re oturup sandviç ve meyva su- yu ile karınlarını doyurdular. Sonra, balıklar bölümünü gezdiler. Orada balinaları, köpek balıkla - rını, yunus balıklarını ve binler - ce çeşit tatlı su ve deniz balığı gördüler. Akvaryumlarda yaşa - yan minicik süs balıklarına bak - maya doyamadı Atıl...

Hayvanat bahçesinin çıkış kapısına yaklaşırlarken Bayan Frida sırtını bir ağaca verip din- lenme gereğini duydu. Atıl da karşısındaki ağacın dibine çömeldi. Ayakta duracak gücü kalmamış- tı. Bayan Frida ona gülümseye - rek baktı :

-Yoruldun mu ?

-Yoruldum, dedi Atıl.

-Hayvanat bahçesini beğen- din mi ?

-Çok beğendim. Bunca hayva- nı nasıl bir araya getirdiler ki ?

-Ne kadar çok çeşit var değil mi ? Her biri dünyanın başka bir bucağında yaşıyor.

-Demek ki dünya çok koca - man.

-Elbette, dedi Bayan Frida , dünya çok büyük. Üzerinde hepi - mize yer var. Canlılar, birbirle- rinin yaşam ortamlarına göz di - kip birbirlerine saldırmazlarsa, dünyada rahat rahat yaşanabilir. Hayvanlar bu kurala uyuyorlar . Birbirlerini yok etmeye çalış - mıyorlar. Ama, insanlar öyle de- ğil. Savaşlar, ah! savaşlarda in -

sanların birbirlerini yok..ış - lerini bir görsen! Savaşa giriş - me nedenlerini bir bilsen! . Hay- vanlar, çevrelerine acıktıkça sal- dırırlar. İnsanlar tersine . Doy - dukça daha çok isterler... İste - diklerini elde edemediler mi? Si - lâha sarılır, savaşır savaşır sa- vaşırlar... Dünya kana bulanır. Yüzbinlerce insan öldürülür. Kentler, uygarlıklar yok edilir. Çocuklar babasız, anasız kalır . Savaşı düşündükçe, hayvanlar - dan utanırım. Çünkü onlar bizim gibi savaşmazlar birbirleriyle.

Bayan Frida bunları söyler- ken, kendi kendine konuşur gibiy- di. Hayvanat bahçesini gezerken geçmişi anımsamıştı. İkinci Dün- ya Savaşından önceki mutlu gün - leri... Sonra, savaş yılları ge - lip geçmişti gözünün önünden. Ve savaşta yitirdikleri, bir bir can- lanmıştı belleğinde... Atıl, onun yüzüne dikkatle baktığında. Bon - cuk mavisi gözlerinden, buruşuk yanaklarına yaşlar süzülmekte olduğunu gördü...

Hayvanat bahçesinden çıktık- larında, yoğunluktan, bitkin du - rumdaydılar. Eve varır varmaz, Atıl kendini yatağa attı. Ana ba - bası işden dönünce, O'nun mışıl mışıl uyumakta olduğunu gördü - ler. Baba :

-Bizim oğlan, hayvanat bah- çesinde adamakıllı yorulmuşa çesinde adamakıllı yorulmuşa benzer, diye gülümsedi. Ana, ye - meği hazırladı. Birkaç kez :

-Atıl, oğul ! kalk karnını do- yur, diye seslendiyse de Atıl, gözlerini açmadı.

-Bırak, dedi, baba. Uyku, bal- dan tatlıdır derler. Elleme uyu -

sun. Önümüzdeki ay okullar açılıyor. Her sabah erkenden kalkıp yollara düşmesi gerek. Ana ile baba, sofraya oturup karnımlarını doyurmaya giriştiler. Ana, ağzındaki lokmayı geveleyip yuttuktan sonra, babaya döndü :

-Onu gerçekten yollayacak mısın okula?

-Elbette, dedi, baba, cezası varmış. Yasalara göre onaltı yaşına dek tüm çocuklar okula gitmek zorundaymış. Tercüman söyledi. Yolla
ledi. Yollamazsak, polis peşimize düşermiş...

-İyi hoş ya! Bu oğlan, daha doğru dürüst Almanca konuşmayı bilmiyor. Alman okulunda, Alman çocuklarının arasında hali nice olur?

-Başka çıkar yol yok, dedi baba. Bazı semtlerde, Türkiye'den gönderilen öğretmenler, Alman okullarının bir odasında, kurs açıyorlarmış. Türk işçi çocukları orada bir kaç saat, bize yarar bilgiler öğreniyor; sonra Alman çocuklarıyle birlikte Almanca dil derslerine giriyorlarmış. Yakınlarda böyle bir kurs yok. İster istemez doğrudan Alman okuluna vereceğiz. İyi mi olur, kötü mü bilemem gayri...

-Okullar ne zaman açılıyormuş?

-Ağustos'ta diyor tercüman. O, bize yol gösterecek.

-İyi, dedi ana, sen izine ne zaman çıkıyorsun?

-Haftaya bırakacaklar sanırım. Bugünlerde işler sıkışık da.

-Ben de yarın usta başına sorduracağım. İnşaallah benimki de seninkine rastlar...Birlikte dinlenir, biraz da gezeriz.

Baba, başını iki yana salladı :

-Nerede gezeceğiz? Adım başı su gibi para gidiyor. Memleketе gitmeyeceğimize göre, izinimizi parklarda hava alarak geçiririz.

-Doğru, dedi, ana. Atıl, senin izne çıkmana çok sevinecek. Oğlancık, yalnızlıktan bunaldı.

-İznim başlar başlamaz, herşeyden önce, Atıl'ın okul işini yoluna koyacağım...

Karı koca, söyleşe söyleşe yemeklerini yediler. Ana bulaşıkları yıkadı. Sonra hemen yattılar. O kadar yorgundular ki! Başlarını yastığa kor komaz uykuya geçtiler...

Atıl, sabahleyin erkenden uyandı. Bir gün önce, ikindi sıralarında yatağa girdiğini anımsayınca, kendi kendine : "Emme de uyumuşum ha! "diye geçirdi. Çok geçmeden anasıyle babası da uyandılar. Onlara hayvanat bahçesinde gördüklerini ballandıra ballandıra anlatacaktı. Ana, dinleyen olmadı. İkisi de, yataktan kalkar kalkmaz, ayaküstübir şeyler atıştırıp sokağa fırladılar

Atıl, öğleye doğru, Bayan Frida'ya gitti. Bakkaldan birşeyler isteyip istemediğini sordu. Bayan Frida, o gün hiçbir şey istemiyordu. Üstelik çok yorgun olduğundan Atıl ile ders de yapamayacaktı. Atıl bunu öğrenince, evine döndü. Bir süre boş boş oturdu. Köyü düşündü "şimdi harman zamanıdır. Arkadaşlarım harman yerinde döğen sürerek, kimbilir nasıl eğleniyorlardır! " diye geçirdi. Ayağa kalktı. Odadan odaya geçti. Yeniden eski yerine döndü. Öylesine sıkılıyordu ki!.. Duvarlarla konuşası geliyordu. Öğle yemeğini yedikten sonra, yatağına uzandı. Yorgunluğu çoktan geçmişti. Yatak, sıktı onu. Fırlayıp kalktı. Kundura larını giyip sokağa çıktı.

Bir süre kapının önünde dolaştı. Oyun yerinden gelen çocuk seslerini duyunca, o yana yönel di. Orada, üç beş çocuk vardı. Atıl'ın yaklaştığını görünce, bir an oyunu bırakıp bakışlarını ona çevirdiler Atıl, kendisiyle ilgileneceklerini sanarak, onlara gülümsedi. Fakat, çocuklar, ağız birliği etmişcesine, hemen başlarını çevirdiler .

Atıl, tahta sıralardan birine oturdu. Onların oyunlarını izlemeye koyuldu. Karşısındaki sırada, beş yaşlarında sevimli bir kız oturuyordu. Kucağında, bembeyaz, minicik bir kedi yavrusu vardı. Atıl, kızın yanına gidip kediyi okşamak için izin istemeyi geçirdi. Fakat, yapamadı. Kız ondan yana bakmıyordu bile . .Atıl, yeniden bakışlarını öteki çocuklara çevirdi. Çocuklar, öyle güzel oynuyorlardı ki! kimi kaçıyor, kimi kovalıyordu. . Her iki yanda kendilerinden geçercesine koşuyor, koşuyor. .koşuyordu ... Atıl onların arasında olmayı çok

Devamı var

ARİSTOKRATLAR

BECERİKLİLİK İŞLEMİ

1567

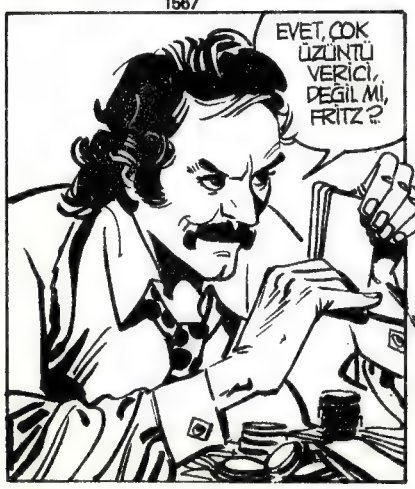

BUNUN ÜZERİNE KAPININ ZİLİ ÇALINDI...
DRRiiiiiNG!
WELL... BÜYÜK SARIMİZ DEMİŞTİR Kİ: "BİR KAPIYI AÇINCA BİR SERÜVEN AÇMIŞ OLURUZ..."
YA DA BUNA BENZER BİRŞEY...
1
KLİK
KİMİNLE TANIŞIYORUM?
BAHSE GİRERİM Kİ SİZDE BİR "ÖLDÜRÜCÜ" VAR!..
SUNU BİLİNİZ Kİ YİĞİDİM... BÖYLE UYGUNSUZ KİMSELERLE GÖRÜŞMEM...
HA! HA!.. BU CEVABI BEKLİYORDUM.. KENDİMİ TANITIP SÖYLEVİMİ ÇEKİNCE, HER YERDE AYNI TEPKİ!..
SÖZ KONUSU "ÖLDÜRÜCÜ" DÜNYANIN EN KUVVETLİ BÖCEK ÖLDÜRÜCÜSÜDÜR... ZATEN MASANIZIN ÜZERİNDE BİR TÜP GÖRÜYORUM...
GİYİNME TARZIMA KUSUR BULACAĞINIZI DA BİLİYORDUM!
BU SOYTARI DA KİM?! ÜZERİNE ATILAYIM MI KONT?!
ÖNCE BU ÇOK RENKLİ CENTİLMENİN AÇIKLAMALARINI DİNLEYELİM...
"ÖLDÜRÜCÜ KUMPANYASI, SİZİ RASTGELE SEÇTİ!.. ARİSTOKRATLAR BU HARİKA İLACI KULLANIYORLAR MI?! CEVABI OLUMLU, O HALDE...
ÖLDÜ
2

DEVAMI VAR

Ormanın sahipleri...

Kanada sınırından, Meksika körfezine doğru, ABD'nin güneyine aşağı bir orman alanı uzanır. Florida'nın bataklık ormanları denir bu alana...

Bu bataklıklarda, alligator denilen kurnaz Amerika timsahının geleceği kuşkusuz olan yiyeceğini beklerken hareketsiz bir şekilde yattığı görülür.

Kuzey Amerika'nın orman yaratıklarından biri de "racoon" denilen bir tür ufak faredir. Gözlerinin çevresinde, bir maskeyi çok andıran kara halkalar olduğundan ona "Soyguncu" adı takılmıştır. Tombul gövdesinin üzerinde ince ufak ve çabuk hareketli bir başı vardır. Midye gibi kabuklu su hayvanları yemekten hoşlanır ve besinlerini yemeden önce yıkarken görülmüş olduğundan ona "yıkayıcı sıçan" da denir.

Başka bir ilgi çekici orman yaratığı da kokarcadır; kuyruğunun dibindeki bezlerden pek kötü kokulu bir sıvı fışkırtarak kendini savunur.

Kuşlar boylarıyla olduğu kadar huylarıyla da pek değişiktirler. Çoğumuzun yalnız yılbaşında karşılaştığı kızartması ve dolması yapılan hindiyi düşününüz. Onun yaban hayvanı olarak bulunduğu tek yer Amerikadır. Bedence en ufak olanı ise vızıldayan kuştur. Bataklıkların parlak tropikal çiçekleri arasında, bu minicik mücevher gibi yaratık saatte 70 mil hızla oradan oraya uçar. Kanatlarının hızlı çarpışı insan gözü tarafından görülmeyecek kadar süratlidir, sadece sürekli bir vızıltı doğurur. Tüylerinden yansıyan zengin renkler ise şaşırtıcı bir güzellikte dirler.

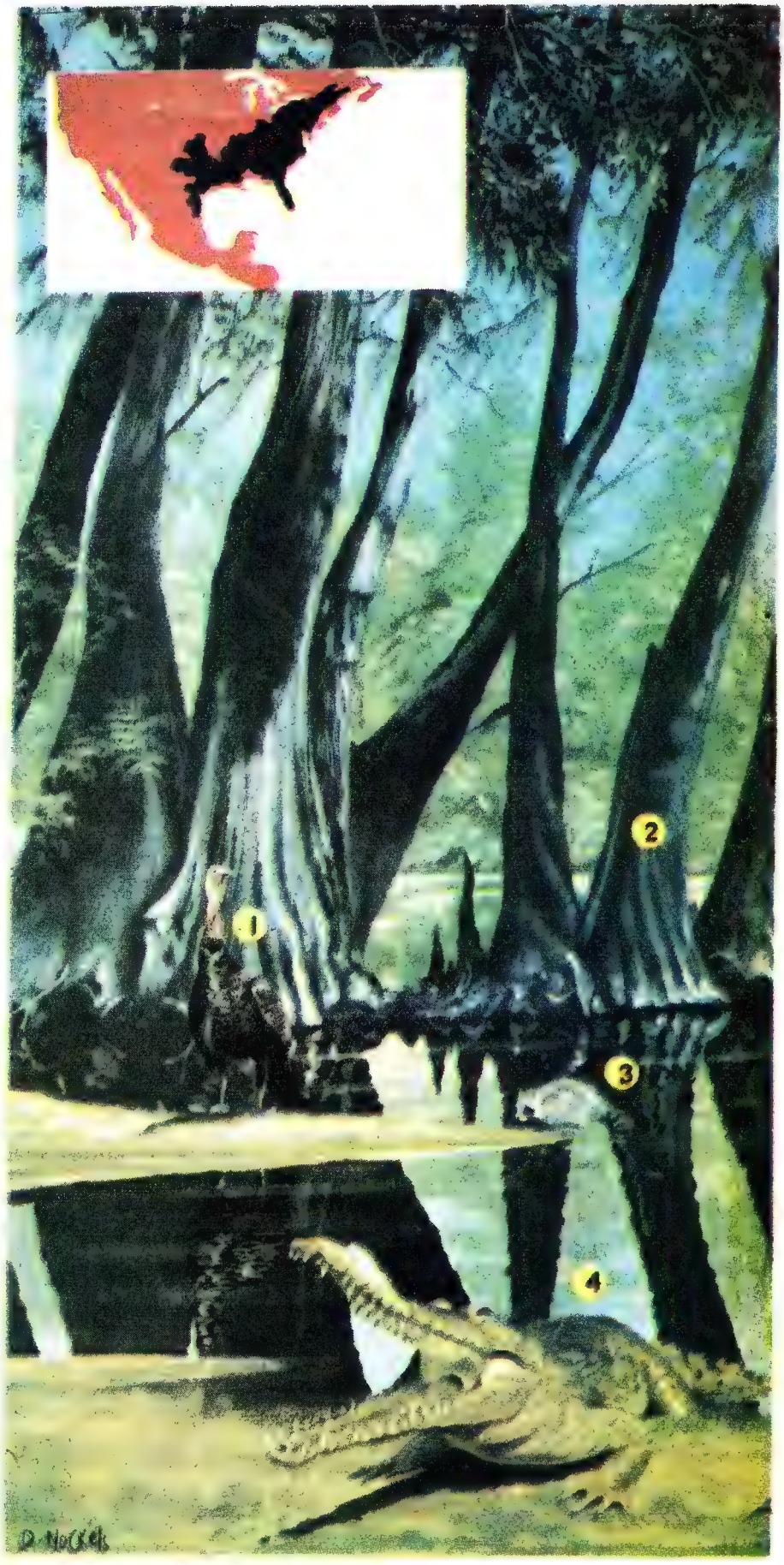

1. Yaban hindisi. 2. Çıplak Selvi. 3. Racoonlar. 4. Timsah. 5. Kırmızı gül renginde kaşıkçı kuşu. 6. Esmer pelikan. 7. Yakut boyunlu vızıldayan kuş. 8. Vriesea çiçeği. 9. Çizgili kokarca. 10. Selvi ağaçlarından asılan İspanyol yosunu.

6
7
10
3
5
8
9

TATLI CADI

1

BİR AKŞAMÜSTÜ KAPI ÇALINIR... DERRİN KAPIYI AÇTIĞINDA BİR TİMSAHLA KARŞILAŞIR...

BU DA NE?. BİR TİMSAH!.. HEY, CANAVAR DEĞİL!. İMDAAT!.

SÜRPRİZ!.. SÜRPRİZ!..

OOO!. SEN NEREDEN ÇIKTIN? ŞEYTAN EYDIM!.. OKULU BİTİRDİĞİMDEN BERİ SENİ GÖRMEMİŞTİM!..

SENİ KOCA BURUN OYNATICI SENİ... BİR İNSANLA EVLENDİĞİNİ DUYDUM DA... HİÇ ŞAŞMADIM.. ZATEN SENİN BÜYÜCÜLÜĞÜN BEŞ PARA ETMEZDİ!..

ÖYLE Mİ?. OTURMAZ MISIN, SEVGİLİ EYDİM?

SEM, BURNUNU OYNATIR OYNATMAZ EYDİM OTURUVERDİ...

UFF!. ÇOCUK OYUNU BU!.. SEN DE OTURMAZ MISIN?

BİR GÖZ KIRPIŞI SONU SEM'DE OTURUVERDİ...

BANA BAK, KARIMA NE HAKLA GÖZ KIRPARSIN SEN?..

SAKİN OL, İNSANOĞLU!. SEM BURNUNU OYNATIR, BEN DE GÖZÜMÜ KIRPARIM.. AYNI ŞEY!.. BENİM BÜYÜM ONDAN ÜSTÜNDÜR..

YA, DEMEK ÖYLE?. ANIMSADIĞIM KADARIYLE, EŞYALARI YOK ETMEKTE PEK BAŞARILI DEĞİLDİN..

HEY!.. EŞYALARIM NE OLDU?
ÜZÜLME İNSANOĞLU.. BİR GÖZ KIRPIŞTA ONLARI GERİ GETİREBİLİRİM...
HEY!.. EVİME NE OLDU?
DEMEK OYUN OYNAYACAĞIZ.. PEKALA, ŞİMDİ GÖR BAKALIM!

BÖYLECE İKİ ESKİ ARKADAŞ ARASINDA ÇEKİŞMELİ BİR MÜSABAKA BAŞLAR...

DERKEN...
BANA BAK, BU SAÇMALIĞI KESİN ARTIK.. BURASI BENİM EVİM... SİRK DEĞİL!
OOO, KOCA BEBEK!.. SEN GİT PARKINDA OYUN OYNA...

HAFTAYA YENİ BİR MACERA

HAYIR!.. BANA EV DEĞİŞTİRDİĞİNİ SÖYLEDİLER.. BİR ARKADAŞI NEREDE OTURDUĞUNU BİLİYOR, AMA BANA DAHA ÖNCE SORDUĞUMDA, ADRESİ VERMEYECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİ...

BİR KEZ DAHA DENEYİN.. BU SEFER SEBEBİNİ ANLATIN ONA...

RİNO'NUN BAŞINI BELAYA SOKMASINA ENGEL OLMALIYIZ... ZAMANINDA ÖNLEMELİYİZ OLAYLARI... HAYDİ ÇEVİRİN TELEFON NUMARASINI...

BİRAZ SONRA...

ANLADIN MI GİORGİO?.. ONUN İYİLİĞİ İÇİN...

EVET, TAMAM MARİA... OLAYLARIN BÖYLE CİDDİ OLDUĞUNU BİLMİYORDUM.. NOVARRA CADDESİ 36 NUMARADA OTURUYOR...

BEN HEMEN GİDİYORUM.. GELECEK MİSİN?

BEN Mİ?.. EVET.. JOE İZİN VERİRSİN DEĞİL Mİ?

SAKIN ONA KÖTÜ DAVRANMAYIN... GEREKTİĞİ GİBİ HAREKET ET CARMELO...

GELİN, ARABAM VAR...

BU İYİ!.. ZAMAN KAZANIRIZ... BU SEFER ONA MANİ OLMALIYIZ...

EVE GELENE KADAR HİÇ KONUŞMADILAR...

BİRAZ SONRA...

GELDİK!.. ACABA EVDE MİDİR?

SANMAM.. EVDE YOKSA BEKLERİZ... SOKAK KAPISI AÇIK!

İŞTE, BURASI.. IŞIK YOK AMA, ANAHTAR PASPASIN ALTINDA...

EVDE KİMSE YOKTUR...
ONU BURADA KARANLIKTA BEKLEYECEĞİZ!
BİR SAAT SONRA, BİRDEN...
O GELİYOR!
ALLAHIM!.. MARİA!..
MERHABA RİNO!
BURAYA NEDEN GELDİN?. NELER YAPTIĞIMI BİLMİYORSUN, BİLEMEZSİN...
LÜTFEN SAKİN OL!..
BENİ ARAMAYA NEDEN GELDİN? HEM DE CARMELO İLE.. NEDEN?!
ÇÜNKÜ SENİN İYİLİĞİNİ İSTİYORUZ...
BEN, FAKİR BİR AİLENİN TEK OĞLUYUM... BABAM BASİT BİR KÖYLÜ İDİ.. BİRAZ TOPRAĞIMIZ VARDI.. ONUN GELİRİ İLE GEÇİNİRDİK.. BÜTÜN ARZUSU, BENİM ÜNİVERSİTEYİ BİTİRİP DOKTOR OLDUĞUMU GÖRMEKTİ!..
ANLAT... O UTANDIĞIN SEYLERİ NEDEN YAPTIN? BU ÇOCUK İÇİN BEN DE SANA YARDIM ETMEK İSTİYORUZ...
PEKİ, MARİA... CARMELO İLE İKİNİZE SIRRIMI AÇACAĞIM...

Devamı var

Pembe Panter'in en güzel maceraları

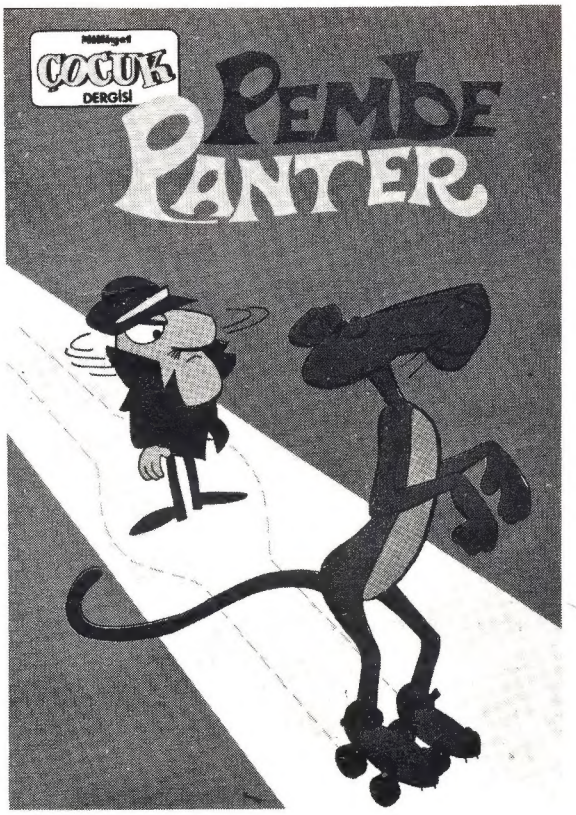

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

PEMBE PANTER CİLTİ ÇIKTI

Renkli - ofset baskı - 120 sayfa

FİYATI 10 LIRA GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

Milliyet YAYINLARI

İlk okuma yazma çalışmalarında randımanı arttırmak ve öğretmenlerimizin çalışmalarını kolaylaştırmak amacıyla hazırlanan,

İLKOKUMA
ALIŞTIRMA DEFTERİ

- 112 Büyük Sayfa
- Özel fiş ekleri ile
- 750 krş

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

Genel Dağıtım: Milliyet Dağıtım Ltd. Şti
Cağaloğlu-İstanbul

Milliyet Dağıtım

ISIS